

Arrest

nr. 200 799 van 7 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. EL KHOURY, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de Ismaili school binnen de Sjiitische Islam. U bent geboren op 31 augustus 1999 in het dorp Shotor Jangal, gelegen in Doshi district in de provincie Baghlan. U hebt er gewoond van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan. U ging er tot de 5e graad naar school en hielp er uw familie bij het verbouwen van tarwe en rijst. Toen u op een dag aan het werken was op de velden werd u benaderd door twee leden van de Taliban.

U werd onder dwang door hen meegenomen en verbleef vier weken bij hen in een moskee in Tormush waar u les kreeg. U werd er opgeleid om mee te strijden tegen de buitenlandse troepen in Afghanistan. De laatste week dat u bij de Taliban verbleef kreeg u toestemming om naar het toilet te gaan tijdens een preek van een geestelijke. U maakte hiervan gebruik om te ontsnappen. Op aanraden van uw familie verliet u diezelfde nacht nog het land met de hulp van een smokkelaar. U verliet Afghanistan in het jaar 1394 van de Afghaanse kalender tijdens de oogstperiode voor rijst. Op 25 oktober 2015 (volgens de Gregoriaanse kalender) kwam u aan in België, waar u op 26 oktober 2015 asiel aanvraag. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Shotor Jangal dorp gelegen in Doshi district in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw dagelijks leven in het dorp Shotor Jangal niet kunnen overtuigen. Zo kan u geen enkele persoon noemen die in uw dorp Shotor Jangal zou gewoond hebben en die u er persoonlijk kende. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u wel de ouderen en vertegenwoordigers kan opnoemen van het dorp. Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen andere mensen zou kennen in het dorp kan u enkel herhalen dat u er geen kent en dat u wel de vertegenwoordigers van het dorp kan geven (CGVS, p.11-12).

Daarnaast beweert u dat u van in uw kindertijd tot aan uw vertrek uit Afghanistan religieuze lessen volgde in een gebedsplaats genaamd Jamatkhana. Wanneer u echter wordt gevraagd wat u er leerde over het Ismaili geloof antwoordt u dat u er leerde bidden. Wanneer u wordt gevraagd wat u er in die periode nog leerde over het Ismaili geloof antwoordt u dat u er niets leerde, naast bidden (CGVS, p.20). U weet verder niet te zeggen van welke leeftijd u naar de reguliere school ging in Afghanistan (CGVS, p.15).

Ook in verband met uw vrijetijdsbesteding legt u erg vage verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd in het dorp Shotor Jangal antwoordt u vaagweg dat u naar school ging en niets anders deed. Wanneer u wordt gevraagd waar de jongeren speelden in het dorp Shotor Jangal antwoordt u dat de kleine kinderen speelden in de school. Wanneer u wordt gevraagd waar er nog plaatsen waren waar de jonge mensen konden spelen antwoordt u vaagweg dat ze speelden voor hun huizen. Wanneer u wordt gevraagd waar de oudere jongeren speelden antwoordt u dat u niet weet waar ze speelden. U werd er dan ook op gewezen dat uw verklaringen hieromtrent niet doorleefd over komen. Als reactie hierop kan u enkel uw eerdere verklaringen herhalen (CGVS, p.23).

Verder beweert u dat uw familie aan landbouw deed in Shotor Jangal. In verband met de oogsttijden kan u zeggen dat rijst wordt geoogst in de maand Mizan in uw regio. De maand die u geeft waarin volgens u tarwe zou worden geoogst komt echter niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt. Volgens die informatie gebeurt de oogst van tarwe in de maand Asad (CGVS, p.21-22).

Tevens legt u weinig overtuigende verklaringen af over de plaatsen die u zou bezocht hebben in uw regio. Zo verklaart u aanvankelijk enkel de dorpen Sare Lar en Qarezgan te hebben bezocht. Wanneer u wordt gevraagd of u zeker bent dat u enkel deze dorpen bezocht, aangezien deze beide binnen een straal van 5 tot 7 km liggen van uw eigen dorp, antwoordt u dat u ook vier weken bij de Taliban verbleef in het dorp Turmosh. Aan uw verblijf bij de Taliban kan echter geen geloof worden gehecht zoals hieronder geargumenteed. Het feit dat u maar drie dorpen zou hebben bezocht in uw regio, die bovendien vlak bij uw eigen dorp liggen, is uiteraard niet onmogelijk, maar wel eerder onwaarschijnlijk (CGVS, p.26-27).

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent uw familiale netwerk in Afghanistan.

Zo verklaart u geen enkele andere familie te hebben in Afghanistan buiten uw vader, moeder, broer en zus. U beweert geen enkele oom of tante te hebben zowel aan de kant van uw vader als de kant van uw moeder. Wanneer u wordt gevraagd of u enige andere familieleden hebt antwoordt u 'neen'. U hebt bovendien geen verklaring waarom u geen andere familieleden zou hebben. U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat het niet geloofwaardig is dat u geen andere familie zou hebben in Afghanistan. U werd er ook op gewezen dat families in Afghanistan over het algemeen groot zijn. Als reactie hierop stelt u dat uw ouders zeiden dat u geen ooms of tantes had. U beweert daar voor de rest niets over te weten (CGVS, p.6-8). Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat u geen zicht biedt op uw familiale netwerk in Afghanistan.

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar uw moeder zou geboren zijn. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal dat uw moeder zou geboren zijn in Shotor Jangal (CGVS, p.23). Tijdens uw eerste interview op de DVZ, bij het invullen van uw fiche voor niet-begeleide minderjarige vreemdeling, verklaart u echter dat uw moeder zou geboren zijn in het dorp Lobie (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.2). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd kan u enkel zeggen dat u dat niet zei en suggereren dat de vertaler misschien een fout maakte. Aangezien Lobie een dorp is dat dicht ligt bij uw eigen dorp, werd u erop gewezen dat het bevreemdend is dat de vertaler een dergelijke fout zou maken. Als reactie kan u enkel herhalen dat u dat niet verklaard hebt en dat de vertaler u misschien niet zal begrepen hebben (CGVS, p.23-24).

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw kennis van het dorp Shotor Jangal en het district Doshi ontoereikend is.

Zo is uw kennis van de Ismaili gemeenschap in Doshi erg beperkt. Aangezien u zelf beweert te behoren tot deze gemeenschap ondermijnt dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district. Het district Doshi wordt namelijk volledig gedomineerd door de Ismaili gemeenschap onder leiding van Sayed Mansoor Naderi volgens informatie waarover het CGVS beschikt. U kan wel verklaren dat Sayed Mansoor de leider is van de Ismaili's in Afghanistan, maar wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over Sayed Mansoor Naderi antwoordt u dat u niet meer informatie over hem hebt. U werd er daarna op gewezen dat hij een heel belangrijk figuur is voor mensen van uw geloof en vooral in uw regio. U werd gevraagd waarom u niets meer over hem kan vertellen. Als reactie hierop stelt u dat u voor de rest niets weet over hem. U beweert niet te weten waar hij leeft of wat voor persoon hij is (CGVS, p.12-13). Daarnaast kent u ook de wereldwijde spirituele leider van de Ismaili's niet. Nochtans werd u de vraag twee maal gesteld. De tweede maal beweert u zelfs dat de Ismaili's geen spirituele leider hebben (CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Aga Khan de spirituele wereldwijde leider is van de Ismaili moslims. Dat u dit niet weet ondermijnt dan ook volledig de geloofwaardigheid van het feit dat u een aanhanger zou zijn van de Ismaili school binnen het Sjiïsme (CGVS, p.12-13). Aangezien u zelf beweert dat iedereen in het dorp Shotor Jangal het Ismaili geloof volgt, ondermijnt dit op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp (CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kayan vallei een belangrijke plaats is voor de Ismaili's in Doshi. De Ismaili's worden lokaal geleid door de Sayeds van Kayan volgens deze informatie. Over Kayan kan u zeggen dat het een regio is in de provincie Doshi. U kan ook vaagweg stellen dat het naar beneden is van Shotor Jangal.

Wanneer u wordt gevraagd of het in de richting van het district center van Doshi is of de andere kant op, moet u echter het antwoord schuldig blijven. U beweert er niet geweest te zijn en enkel het dorp Qaresgan te hebben bezocht. Wanneer u wordt gevraagd waarom u er nooit bent geweest, aangezien het een belangrijke plaats in uw district is, antwoordt u dat het niet belangrijk is en dat u geen reden had om te gaan. U werd dan ook de vraag gesteld of Kayan geen belangrijke plaats is voor de Ismaili mensen. Als reactie hierop vertelt u dat Sayed Mansoor en andere Hazara's in Kayan leven, maar dat Sayed Mansoor is weggevlucht na een aanval van de Taliban. Wanneer u wordt gevraagd of iemand van uw familie er ooit is geweest antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd of u ooit van andere mensen hoorde wat er in Kayan is antwoordt u dat u dat niet hebt gehoord. Wanneer u wordt gevraagd of u weet wat er in Kayan is antwoordt u dat u dat niet weet en dat het niet belangrijk is. Dat u niets weet over Kayan ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van het feit dat u als Ismaili in het district Doshi zou hebben gewoond (CGVS, p.14).

Daarnaast bent u niet op de hoogte van welke etniciteiten in het district Doshi wonen. Zo verklaart u dat er veel Pashtoenen in het district wonen (CGVS, p.11). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er maar een kleine minderheid Pastoenen in het district wonen (ongeveer 1%). Bovendien kent u geen veel voorkomende stam-of familienamen van Hazara mensen in uw regio. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Hazara's in de provincie Baghlan nog steeds deze stam-of familienamen gebruiken (CGVS, p.9-10).

Voorts kan u maar twee scholen geven die zich in Doshi district zouden bevinden. U kan zeggen dat er in Sare Lar één jongensschool was en één meisjesschool. Wanneer u wordt gevraagd naar andere scholen in uw gebied moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd naar scholen in andere delen van uw district moet u terug het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.19). U kan ook maar de locatie van één brug geven in uw regio. Wanneer u naar andere bruggen wordt gevraagd moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.28).

U weet te zeggen dat er een goudmijn in Doshi is, gelegen in de regio Qarisghan. Wanneer u echter wordt gevraagd wie deze goudmijn uitbaat kan u enkel vaagweg stellen dat dit de overheid is. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wie de goudmijn uitbaat en wie er de baas is, antwoordt u 'ik weet het niet'. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt wordt deze goudmijn uitgebaat door Sadat Mansoor Naderi, zoals hierboven uitgelegd een belangrijk figuur voor de Ismaili mensen in Doshi district. Dat u dit niet weet is bevreemdend en ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio (CGVS, p.29).

Verder hebt u een slechte kennis van de lokale belangrijke personaliteiten in Doshi district. Zo weet u niet wie Mawlawi Sayed Ahmad is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit het schaduwdistrictshoofd voor de Taliban is in Doshi district (CGVS, p.29). U weet dat Shamsoddin Sarhadi het districtshoofd is van de Afghaanse autoriteiten voor Doshi district, maar weet niet van welke etniciteit hij is en kan ook niets meer over deze persoon vertellen (CGVS, p.29-30). Daarnaast kent u Muhibullah Khan niet, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit een de politiecommandant is van Doshi district, tevens een belangrijk figuur in het district Doshi. Verder kent u ook Mawlawi Mamoor niet, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat hij de Taliban leider was in het district Doshi tot september 2014 (CGVS, p.30).

U kan kort iets zeggen over drie incidenten die zouden gebeurd zijn in uw district. U kan echter geen enkele van deze incidenten situeren in de tijd. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze incidenten kan u daar bijna niets meer over vertellen (CGVS, p.30-31). U weet ook niet wanneer de buitenlandse troepen in Doshi de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Wanneer u wordt gevraagd of de mensen in uw omgeving daar niet over pratten antwoordt u ontkennend (CGVS, p.32). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de buitenlandse troepen in september 2012 de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Dat u hierover niets weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio (CGVS, p.32).

Daarenboven kan u maar één radiozender noemen die de mensen konden ontvangen in het Doshi district. Wanneer u wordt gevraagd waarom u maar één zender kan ontvangen, antwoordt u 'ik weet het niet' (CGVS, p.31-32). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in uw regio veel meer radiozender kunnen genomen worden. Bovendien kan u – ondanks dat u beweert zelf geen televisie te hebben gehad thuis – geen enkele televisiezender geven die de mensen konden nemen in het district Doshi (CGVS, p.32).

Ten vierde legt u tegenstrijdige verklaringen af in verband met uw asielrelaas. Deze ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

Zo verklaart u op de DVZ dat u 10 dagen bij de Taliban verbleef in de moskee (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u op het CGVS verklaart 4 weken bij de Taliban te hebben verbleven (CGVS, p.36). Daarnaast verklaart u op de DVZ dat de Taliban u opleidde voor zelfmoordaanslagen te plegen (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u op het CGVS verklaart dat de Taliban u opleidde om landmijnen te plaatsen (CGVS, p.37). Op de DVZ verklaarde u dat jullie niet naar reguliere scholen konden door de Taliban (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u dit op het Commissariaat-generaal ontkent (CGVS, p.37). Daarenboven verklaart u bij het invullen van uw fiche voor nietbegeleide minderjarige vreemdeling dat u één jaar daarvoor werd opgeleid door de Taliban en dat u één maand eerder Afghanistan verliet. Op het CGVS verklaart u de nacht van uw ontsnapping van de Taliban het land te hebben ontvlucht (CGVS, p.37). U werd op het Commissariaat-generaal met al deze tegenstrijdigheden geconfronteerd. Het enige wat u hierover kan antwoorden is dat u dat niet zou gezegd hebben op de DVZ en suggereren dat er een vertaalfout zou gebeurd zijn door de vertaler, hetgeen allerm minst overtuigt (CGVS, p.36-37).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Shotor Jangal gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten (CGVS, p.4). U werd later tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat-generaal op deze manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen. Als reactie hierop beweert u alles te weten van Shotor Jangal en stelt u dat u alle plaatsen kan tonen op de kaart of de computer. U werd er dan ook op gewezen dat het ingestudeerd over komt dat u verklaart alles te kunnen tonen op kaart of computer.

Als reactie hierop verklaart u vreemd genoeg eerst dat u niet studeerde en niet weet hoe een kaart te gebruiken en verklaart u daarna te kunnen tonen waar u leefde op de kaart en waar de andere plaatsen gelegen zijn op de kaart. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u geen kaarten gezien te hebben, maar er wel Shotor Jangal te kunnen op aanduiden (CGVS, p.27). Dit is dan ook een sterke aanwijzing dat de informatie die u hebt over Shotor Jangal ingestudeerd is. Naar het einde toe van het gehoor op het CGVS werd u er nogmaals op gewezen dat er twijfels zijn omtrent uw regio van herkomst. U werd de vraag gesteld of u bij uw verklaringen hieromtrent blijft. U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw herkomst (CGVS, p.34).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid hebt verteld over waar u verbleven hebt voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel, afgeleid uit een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt", alsook van een

appreciatiefout, geeft verzoeker een uitgebreide theoretische uiteenzetting, waarna hij de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing tracht te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet twijfelt aan het feit dat hij Afghaan is en dat hij behoort tot de Hazara etnie, doch enkel aan zijn herkomst en eerder verblijf in het dorp Shotor Jangal, Doshi district, provincie Baghlan, waardoor zijn vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade niet verder onderzocht kon worden. Verzoeker meent evenwel dat dit op een appreciatiefout berust en hij wel degelijk afkomstig is en verbleven heeft in het dorp Shotor Jangal. Verzoeker benadrukt dat hij uit een landbouwersgezin komt, dat hij vijf jaar naar school is gegaan, maar niet elke dag les kon volgen omdat hij zijn ouders op het veld diende te helpen. Hij wijst er tevens op dat zijn ouders nooit naar school zijn geweest, dat hij zelf – behoudens de drie nabijgelegen dorpen – nooit zijn eigen dorp heeft verlaten en dat ze thuis geen radio of televisie hadden. In die context en rekening houdend met verzoekers leeftijd kan van hem bezwaarlijk een uitgebreide kennis van politieke ontwikkelingen in de Baghlan regio verwachten, aldus verzoeker. Hij laakt dan ook dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit wel van hem verwachtte door te stellen dat hij een gebrekkige kennis vertoonde van de spirituele leider van de Ismaeli's, van het hoofd van de taliban, van het districtshoofd van de Afghaanse autoriteit, van de politiecommandant van het Doshi district en van een talibanleider. Verzoeker stelt eveneens tot zijn verbazing vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem verwijt niet het exact ogenblik te kennen waarop de buitenlandse troepen in Doshi de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten, nu hij op dat ogenblik slechts 13 jaar oud was. Verzoeker herneemt dat hij voor zijn vlucht slechts drie nabijgelegen dorpen heeft bezocht en aldus niet met zekerheid kon aangeven hoeveel scholen er in het Doshi district te vinden zijn, noch *“wat het exacte percentage van de etniciteit”* bedraagt die in het district woont. Verzoeker is de mening toegedaan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen heeft getoetst ten aanzien van wat hij redelijk en aannemelijk vindt, doch geenszins rekening heeft gehouden met de interne consistentie van verzoekers verklaringen. Verzoeker wijst in dit verband nog op de samenwerkingsplicht en besluit met te stellen dat hij in Afghanistan door de taliban werd benaderd en gedwongen werd meegenomen naar een madrasa in Tormush. Bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst zal hij aldus opnieuw worden blootgesteld aan vervolgingen in de zin van het Vluchtelingenverdrag of zou hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kunnen lopen.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn en verbleven hebben in het Afghaanse dorp Shotor Jagal in het Doshi district in de provincie Baghlan. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker vage, lacuneuze en niet-doorleefde verklaringen aflegt omtrent zijn dagelijks leven in het dorp Shotor Jagal, (ii) verzoekers verklaringen omtrent zijn familiale netwerk in Afghanistan ongeloofwaardig zijn en hij tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de geboorteplaats van zijn moeder, (iii) verzoekers kennis van het dorp Shotor Jangal en het Doshi district ontoereikend is en (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn asielrelaas die verder zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnen

2.2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 mei 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Afghaanse dorp Shotor Jangal, in het Doshi district in de provincie Baghlan en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt op de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn uit het Afghaanse dorp Shotor Jangal en van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielaanvraag, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.2.2.3.1. Vooreerst stelt de Raad samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoeker vage, lacuneuze en niet-doorleefde verklaringen aflegt omtrent zijn dagelijks leven in het dorp Shotor Jagal aangezien hij geen enkele persoon kan noemen die in het dorp zou hebben gewoond en die hij persoonlijk kende, doch hij wel ouderen en vertegenwoordigers van het dorp kan opnoemen, het niet aannemelijk is dat verzoeker – die beweert van zijn kindertijd tot aan zijn vertrek uit Afghanistan religieuze lessen te hebben gevolgd – daar enkel zou hebben leren bidden en hij niet zou weten vanaf welke leeftijd hij naar de reguliere school ging, verzoeker eveneens vage en niet-doorleefde verklaringen aflegt omtrent zijn vrijetijdsbesteding, het niet aannemelijk is dat verzoeker – die beweert dat zijn familie aan landbouw deed in Shotor Jangal – de oogstmaand voor tarwe niet correct kan benoemen en verzoeker niet-aannemelijke verklaringen aflegt omtrent de dorpen die hij in zijn regio zou hebben bezocht.

In zoverre verzoeker herhaalt dat zijn familieleden landbouwers zijn die tarwe en rijst telen, dat hij vijf jaar school heeft gevolgd tot het ogenblik dat hij Afghanistan heeft moeten verlaten en dat hij – behoudens drie nabije dorpen – zijn eigen dorp nooit heeft verlaten, komt hij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht om voormelde pertinente motieven van de

bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette asielrelaas niet aannemelijk is, blijven aldus overeind en worden tot de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.3.2. Tevens merkt de commissaris-generaal pertinent op dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent zijn familiaal netwerk in Afghanistan. Immers, verzoekers verklaring als zou hij behoudens zijn vader, moeder, broer en zus geen ander familielid in Afghanistan hebben is, gelet op het feit dat Afghaanse families over het algemeen groot zijn, allerminst aannemelijk. Ook verzoekers reactie hierop, met name dat zijn ouders zeiden dat hij geen ooms of tantes had (administratief dossier, stuk 5, p. 6-8) kan niet overtuigen. Dit alles leidt ertoe te besluiten dat verzoeker geen zicht biedt op zijn familiaal netwerk in Afghanistan.

Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent de geboorteplaats van zijn moeder, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *"(...) Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal dat uw moeder zou geboren zijn in Shotor Jangal (CGVS, p.23). Tijdens uw eerste interview op de DVZ, bij het invullen van uw fiche voor niet-begeleide minderjarige vreemdeling, verklaart u echter dat uw moeder zou geboren zijn in het dorp Lobie (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.2). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd kan u enkel zeggen dat u dat niet zei en suggereren dat de vertaler misschien een fout maakte. Aangezien Lobie een dorp is dat dicht ligt bij uw eigen dorp, werd u erop gewezen dat het bevreemdend is dat de vertaler een dergelijke fout zou maken. Als reactie kan u enkel herhalen dat u dat niet verklaard hebt en dat de vertaler u misschien niet zal begrepen hebben (CGVS, p.23-24)."*

2.2.2.3.3. De Raad benadrukt voorts dat zelfs van een minderjarige kan worden verwacht dat hij correct kan benoemen welke etniciteiten in het district Doshi wonen. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker op de vraag welke andere etniciteiten er naast Hazara's in het district Doshi wonen, zich beperkt tot ontwijkende antwoorden: *"Er zijn vele andere etniciteiten in Doshi. Bedoelt u Doshi district?"* en *"En naast Hazara's? Er zijn veel mensen. Zeg me ? Ik ken ze niet."* en pas nadat gevraagd wordt naar de aanwezigheid van Pashtounen in het district, hierop bevestigend antwoordt en aangeeft dat zij voorkomen in het *"benedendorp"* dat ver van zijn eigen dorp gelegen is (administratief dossier, stuk 5, p. 10-11). Dat verzoeker bovendien aangeeft dat er veel Pashtounen in het district wonen doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', stuk 6) blijkt immers dat slechts een kleine minderheid Pashtounen (ongeveer 1%) in het district wonen. In zoverre verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog aanvoert dat van hem bezwaarlijk een exact percentage van de etniciteiten die voorkomen in het Doshi district kan worden verwacht, dient erop gewezen dat hij uitgaat van een foutieve lezing van de bestreden beslissing. Er wordt van verzoeker immers geenszins verwacht dat hij exact kan uitdrukken in percentages hoe de verschillende etniciteiten zich in het district Doshi verhouden, doch wel dat van hem redelijkerwijze verwacht kan worden correct aan te geven of Pashtounen een meerderheid-, dan wel een minderheidsetnie uitmaken in het district Doshi. Dat verzoeker foutief aangeeft dat er veel Pashtounen in het district wonen, draagt derhalve wel degelijk bij aan het besluit tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

In dit verband dient er eveneens op te worden gewezen dat verzoekers kennis van de Ismaili-gemeenschap in Doshi erg lacuneus is, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij als Ismaili in het district Doshi hebben gewoond. De commissaris-generaal overweegt dienaangaande op goede gronden: *"Zo is uw kennis van de Ismaili gemeenschap in Doshi erg beperkt. Aangezien u zelf beweert te behoren tot deze gemeenschap ondermijnt dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district. Het district Doshi wordt namelijk volledig gedomineerd door de Ismaili gemeenschap onder leiding van Sayed Mansoor Naderi volgens informatie waarover het CGVS beschikt. U kan wel verklaren dat Sayed Mansoor de leider is van de Ismaili's in Afghanistan, maar wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over Sayed Mansoor Naderi antwoordt u dat u niet meer informatie over hem hebt. U werd er daarna op gewezen dat hij een heel belangrijk figuur is voor mensen van uw geloof en vooral in uw regio. U werd gevraagd waarom u niets meer over hem kan vertellen. Als reactie hierop stelt u dat u voor de rest niets weet over hem. U beweert niet te weten waar hij leeft of wat voor persoon hij is (CGVS, p.12-13). Daarnaast kent u ook de wereldwijde spirituele leider van de Ismaili's niet. Nochtans werd u de vraag twee maal gesteld. De tweede maal beweert u zelfs dat de Ismaili's geen spirituele leider hebben (CGVS, p.13).*

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Aga Khan de spirituele wereldwijde leider is van de Ismaili moslims. Dat u dit niet weet ondermijnt dan ook volledig de geloofwaardigheid van het feit dat u een aanhanger zou zijn van de Ismaili school binnen het Sjiïsme (CGVS, p.12-13). Aangezien u zelf beweert dat iedereen in het dorp Shotor Jangal het Ismaili geloof volgt, ondermijnt dit op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp (CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kayan vallei een belangrijke plaats is voor de Ismaili's in Doshi. De Ismaili's worden lokaal geleid door de Sayeds van Kayan volgens deze informatie. Over Kayan kan u zeggen dat het een regio is in de provincie Doshi. U kan ook vaagweg stellen dat het naar beneden is van Shotor Jangal. Wanneer u wordt gevraagd of het in de richting van het district center van Doshi is of de andere kant op, moet u echter het antwoord schuldig blijven. U beweert er niet geweest te zijn en enkel het dorp Qaresgan te hebben bezocht. Wanneer u wordt gevraagd waarom u er nooit bent geweest, aangezien het een belangrijke plaats in uw district is, antwoordt u dat het niet belangrijk is en dat u geen reden had om te gaan. U werd dan ook de vraag gesteld of Kayan geen belangrijke plaats is voor de Ismaili mensen. Als reactie hierop vertelt u dat Sayed Mansoor en andere Hazara's in Kayan leven, maar dat Sayed Mansoor is weggevlucht na een aanval van de Taliban. Wanneer u wordt gevraagd of iemand van uw familie er ooit is geweest antwoordt u ontkennend. Wanneer u wordt gevraagd of u ooit van andere mensen hoorde wat er in Kayan is antwoordt u dat u dat niet hebt gehoord. Wanneer u wordt gevraagd of u weet wat er in Kayan is antwoordt u dat u dat niet weet en dat het niet belangrijk is. Dat u niets weet over Kayan ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van het feit dat u als Ismaili in het district Doshi zou hebben gewoond (CGVS, p.14).

(...)

U weet te zeggen dat er een goudmijn in Doshi is, gelegen in de regio Qarisghan. Wanneer u echter wordt gevraagd wie deze goudmijn uitbaat kan u enkel vaagweg stellen dat dit de overheid is. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wie de goudmijn uitbaat en wie er de baas is, antwoordt u 'ik weet het niet'. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt wordt deze goudmijn uitgebaat door Sadat Mansoor Naderi, zoals hierboven uitgelegd een belangrijk figuur voor de Ismaili mensen in Doshi district. Dat u dit niet weet is bevreemdend en ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de regio (CGVS, p.29)."

Verzoeker weerlegt dit motief niet en wijst enkel op zijn jonge leeftijd ter verklaring voor zijn gebrekkige kennis, hetgeen niet afdoende is. Ook van een jonge persoon mag immers worden verwacht dat hij toelichting kan geven over zijn lokale religieuze gemeenschap waartoe hij beweert te behoren.

Daarnaast dient erop gewezen dat verzoeker geen veel voorkomende stam- of familienamen van Hazara mensen in zijn regio kent (administratief dossier, stuk 5, p. 9-10). Nochtans blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', stuk 5) dat de Hazara's in de provincie Baghlan nog steeds deze stam- of familienamen gebruiken. Ook bedient hij zich van ontwijkende antwoorden op de vraag wat het woord 'Hazarjat' betekent: *"Wat is Hazarjat? Hazara spreken Hazaragi taal. Uhu en weet u wat het woord Hazarjat betekent? Hazara. De mensen spreken Hazaragi. Maar het woord Hazarjat zegt u dat iets? Ja. Zeg me? Hu? Wat betekent het woord Hazarjat? Hazara's spreken de Hazaragi taal."* (administratief dossier, stuk 5, p. 8-9), hetgeen verder afbreuk doet aan zijn bewering als zou hij als Hazara in het district Doshi hebben gewoond.

Voorts kan van een minderjarige worden verwacht dat hij accurate informatie kan geven over de problemen in zijn district en dat hij deze kan beschrijven. Dat verzoeker behoudens het kort aanstippen van drie incidenten in zijn district niets meer kan vertellen over deze aanvallen is niet geloofwaardig. Ook al heeft verzoeker weinig kennis van politiek dan nog kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij op de hoogte is van de partijen die de meeste macht en invloed hebben in zijn district en welke belangrijke personaliteiten zijn in het district. Het is evenmin aannemelijk dat verzoeker zich niet kan herinneren wanneer de buitenlandse troepen de macht zouden hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Deze gebeurtenissen zijn zo belangrijk dat het niet aannemelijk is dat verzoekers kennis dienaangaande zo beperkt is.

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief omtrent verzoekers gebrekkige kennis omtrent de scholen in Doshi district is bijkomstig en niet determinerend, wat niet belet dat de vastgestelde lacune steun vindt in het administratief dossier.

2.2.2.3.4. Aangezien uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het district Doshi, provincie Baghlan in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Dit besluit wordt verder ondersteund door de vaststelling dat verzoeker diverse tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegt omtrent zijn asielrelaas: *“Zo verklaart u op de DVZ dat u 10 dagen bij de Taliban verbleef in de moskee (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u op het CGVS verklaart 4 weken bij de Taliban te hebben verbleven (CGVS, p.36). Daarnaast verklaart u op de DVZ dat de Taliban u opleidde voor zelfmoordaanslagen te plegen (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u op het CGVS verklaart dat de Taliban u opleidde om landmijnen te plaatsen (CGVS, p.37). Op de DVZ verklaarde u dat jullie niet naar reguliere scholen konden door de Taliban (DVZ Vragenlijst, vraag 5), terwijl u dit op het Commissariaat-generaal ontkent (CGVS, p.37). Daarenboven verklaart u bij het invullen van uw fiche voor nietbegeleide minderjarige vreemdeling dat u één jaar daarvoor werd opgeleid door de Taliban en dat u één maand eerder Afghanistan verliet. Op het CGVS verklaart u de nacht van uw ontsnapping van de Taliban het land te hebben ontvlucht (CGVS, p.37). U werd op het Commissariaat-generaal met al deze tegenstrijdigheden geconfronteerd. Het enige wat u hierover kan antwoorden is dat u dat niet zou gezegd hebben op de DVZ en suggereren dat er een vertaalfout zou gebeurd zijn door de vertaler, hetgeen allerm minst overtuigt (CGVS, p.36-37).”*

2.2.2.4. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst in samenhang met de ontwijkende, lacuneuze en onjuiste antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Shotor Jangal, in het Doshi district in de provincie Baghlan tot aan zijn vertrek uit Afghanistan. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn herkomst en verblijfplaats in het Afghaans dorp Shotor Jangal, Doshi district ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

2.2.2.5. De Raad stelt derhalve vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker, onder verwijzing naar artikel 4, § 1 van de Kwalificatierichtlijn en het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012 (*M.M. tegen Ierland* C-277/11), lijkt te betogen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, herhaalt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet immers geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de asielzoeker afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

2.2.3.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.3.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afgaanse nationaliteit op zich niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Shotor Jangal, district Doshi, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individueel geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit het dorp Shotor Jangal, district Doshi, provincie Baghlan aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. X), *quod non in casu*.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER